

med denne Lov bag sig vilde komme til Udvalget, vilde han have at begrunde, hvorfor han fandt det nødvendigt at begrænse Importen; og hvorfor han fandt det rigtigt at vælge netop denne Vare dertil, og da vilde Øjeblikket ogsaa være kommet til at tale om det finansielle Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Pürschel fremhævede. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har flere Gange sagt: Hvad vil man gøre, hvis man giver Afkald paa Indtægter, som man nu har af Varer, der indføres? Hvis en importregulerende Foranstaltning er af en saadan Betydning, at Statsministeren giver Afkald paa Indtægter, som hans Kollega Finansministeren ikke mener at kunne undvære, saa vil jo Tidspunktet være for ham til at sige, hvor han mener at han skal søge Erstatning for det Beløb, han saaledes giver Afkald paa, og hvis Ministeren saa kommer med Forslag, som ikke kan behandles af Rigsdagsudvalget, men som skal forelægges for Rigsdagen til Rigsdagsbeslutning, saa vil Forholdet atter være akkurat det samme, at han maa overbevise i alt Fald tre Partier her paa Rigsdagen om Nødvendigheden af disse Foranstaltningers Gennemførelse.

Blandt de Foranstaltninger, man har talt om udenfor Importreguleringsforanstaltninger, har jo ogsaa været visse Foranstaltninger til Indskrænkning af et Forbrug, der ligger udenfor Luksusvarernes Omraade, som i alt Fald ikke findes paa den Liste, der fandtes i Valutakommissionens Betænkning af 1920, Nydelsesmidler, som er gaaet ind i det daglige Forbrug eller næsten det daglige Forbrug. Disse Foranstaltninger skal jo allesammen behandles efter sidste Stykke af Lovforslagets § 2 gennem Rigsdagsbeslutning — normalt skal de behandles paa denne Maade —, og jeg vil da gerne pege paa, at naar man i Offentligheden har drøftet forskellige saadanne Forbrugsindskrænkninger, mener vi, at disse først og fremmest maa rettes mod de alkoholholdige Drikkevarer; først og fremmest paa dette Omraade vil der være Grund til at foretrække Forbrugsindskrænkning, hvis der forlanges en saadan. Ligesom i 1920 mener vi, at Ølindustrien bør være blandt dem, der afgiver noget af sit store Forbrug af Raastoffer. Er der noget Sted, hvor man kan sige til Befolkningen, at den bør indskrænke sit Forbrug, vil det vel være paa et Omraade som dette, navnlig da jo Bryggerierne med Hensyn til Kvantitet vil være i Stand til at tilfredsstille Befolkningens tilvante Forbrug af Drikkevarer ved at for-

mindske Alkoholindholdet i Øllet. Just i Dag er der blevet omdelt paa Tingets Bord en Fremstilling af de statskontrollerede Produktioner, som jeg vil anbefale alle Tingets Medlemmer snarlig at gøre sig bekendt med, særlig den Del, som vedrører Øllet, fordi den giver interessante Oplysninger om, hvad Frugten af Ølrestriktionernes Ophævelse har været. Man ventede, at denne Ophævelse vilde formindske Forbruget af Brændevin, men det er tværtimod steget noget i den Periode, i hvilken Restriktionerne har været ophævet; man ventede, at Alkoholforbruget i det hele taget vilde indskrænkes, det er tværtimod forøget; man mente, at Indførselen af stærkt Øl her til Landet vilde tage af, den er tværtimod akkurat den samme; man mente, at Udførselen af Øl vilde stige — og det paa beraabte Industrien sig i høj Grad som Grund til at kræve Restriktionerne hævet — den er tværtimod ikke forøget. Intet af det gode, man paastod vilde ske, er sket, og tværtimod er der sket noget af det dårlige, som vi mente vilde indtræffe. Jeg vil altsaa gøre opmærksom paa, at hvis man gaar til Forbrugsindskrænkninger, er der her et Omraade, hvor ogsaa ud fra almene Betragtninger og rent bortset fra Valutasituationen en Tilbagevenden til den Tilstand, som fandtes for kort Tid siden, var i høj Grad ønskelig.

Det ligger jo nu helt og holdent i de to Partiers Haand, som her i Dag vil udgøre et Mindretal, hvad der videre skal komme ud af denne Sag. Vi ved allesammen, at de har Magt til ved et simpelt Nej at standse dette Lovforslag i Landstinget, og saa er det ude af Verden. Overfor de Beklagelser, der er blevet fremført over, at man ikke har taget en mere almindelig Forhandling, har vi sagt, at vi ogsaa i høj Grad ønskede en saadan, men det er de to Partier, som er imod dette Lovforslag, som ved passiv Holdning har hindret en saadan almindelig Forhandling. I Udvalget har jeg udtrykkelig sagt til den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at den Stilling, som de Forslag, de fremsatte for deres Vedkommende til Løsning af Valutaspørgsmaalet, vilde komme til at indtage i Forhandlingen her paa Rigsdagen, vilde bero paa, hvilken Stilling de selv gav dem i Forhandlingen, men jeg har Indtryk af, at den ærede Ordfører Hr. N. Neergaards Hensigt kun har været lempeligt at fjerne de Forslag, han fremsatte for Valgene, og ikke paa nogen Maade at føre dem ind i Forhandlingen, og fra konservativ Side er man blevet ved at trykke og trykke paa Forslaget om Guld-